

Brev från Selma
Lagerlöf till Valborg
Olander: 1915-1920 :
Ep. L 45 - 147

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

National Library
of Sweden

Mårbacka. Sönd 11.4. 1927.

Älskade, älskade.

Tack för ditt brev och det lilla Stockholms-
okvalleret. Nag får du ställa på, att du kom kom-
ma hit, fast egentligen skulle du ha varit här
nu. Aldrig hade jag så väl behöft någon
att tala vid. Det är många berett att fatta,
och det klarar, då man har någon att tala
vid. Nu är det Adén, som är min för-
trouendeman. En rätt liten ersättning.
Man vet inte vad nytta en inspektör gör, förän
man helt hastigt och lustigt har blivit av
med honom. Det är några hunder. Nu är ju

15 maj. Hvar af oss är i Kjöpst i minnen
i märkligen Tyngon har inte kommit för
viken, prygg samt, utställning, där varit på en god
Till hälsan skall han gifva mig med en godfröjdning

och hur i Högst. Jag är också
änne utom - Denna Rikens tröskor
och misslyckade skulle ha en sig. Det ha de alla två.

prästerna och sedan läste jag upp vad jag skri-
vit. Det var svårt, att inte bli röd, men
jag tror, att jag härodes. Jag fick tacka Eva
för att hon i sin tid uppmanade mig att
resa ut i världen och bli något, och det var jag
glad åt. Släktingarna vara visst nöjda.

På Fredagen kom Jäström hit och läste
upp filmulibretto på Kärnkulen. Den var ganska
duktig, och han njöto så gripes, att han dur-
rade på rösterna och hade tårar i ögonen. Det
blev mycket allvarligt som en hel predikan,
Frörens präntvara verkade ju ängslande
på Maria och mig, men vi redde oss.
materia blev god, och gästerna åt med strykanter
aptit. - Jag hade jag också herrevist. En
rättvare, som jag har antagit. Det var en